

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2294/2022
25.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Марине Милановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владица Јовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране ВП број ..., коју заступа Војно правобранилаштво Републике Србије, МО Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1530/21 од 18.01.2022. године, у седници већа одржаној 25.08.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1530/21 од 18.01.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1530/21 од 18.01.2022. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 5/20 од 17.02.2021. године, исправљена решењем тог суда П1 5/20 од 10.03.2021. године, у делу којим је обавезана тужена да тужиљи на износ главног дуга плати законску затезну камату од 22.02.2019. године до 31.12.2019. године, па се у том делу тужбени захтев **ОДБИЈА**, а у преосталом делу се одбија ревизија.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 5/20 од 17.02.2021. године, која је исправљена решењем тог суда П1 5/20 од 10.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име законске затезне камате због доцње у исплати зараде исплати износ од 31.069,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.02.2019. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 41.280,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1530/21 од 18.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда, са решењем о исправци те пресуде од 10.03.2021. године

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса.

У складу са одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20– у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд сматра да су у конкретном случају испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, због потребе за разматрањем правног питања доцње у исплати новчаних потраживања и процесне камате, ради уједначавања судске праксе, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је запослена код тужене. Решењем тужене ВП број .. под бројем .. од 14.09.2017. године, донетим у поновљеном поступку, тужилци је одређен коефицијент плате на годишњем нивоу почев од 01.01.2010. године па за наредне године. По наведеном решењу тужена је тужилци исплатила разлике у заради у укупном износу од 121.672,12 динара бруто, укључујући и доприносе, а у нето износу од 85.292,15 динара. Исплата је извршена дана 21.02.2019. године уз обрачун плате за јануар месец 2019. године, без законске затезне камате која је предмет тужбеног захтева. Вештак економско - финансијске струке је обрачунао затезну камату на сваки појединачни месечни износ разлике почев од 21. у наредном месецу за претходни месец, закључно са даном исплате 21.02.2019. године. Износ обрачунате законске затезне камате од 31.069,00 динара, као и период за који је обрачуната је неспоран међу странкама, јер на утврђене износе у поступку странке нису приговориле.

Нижестепени судови су, полазећи од напред утврђеног, закључили да тужилци због доцње у исплати зараде припада и законска затезна камата у износу од 31.069,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2019. године до коначне исплате, на основу одредбе члана 277. став 1. Закона о облигационим односима, а с обзиром да је

тужена била у обавези да тужиљи исплати разлику у плати у смислу одредбе члана 110. Закона о раду.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су погрешно применили материјално право када су закључили да је тужена у обавези да тужиљи за период од 22.02.2019. године до дана подношења тужбе у овом поступку 31.12.2019. године, исплати и затезну камату на износ обрачунате законске затезне камате који је утврђен вештачењем.

Одредбом члана 110. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05 ... 95/18), прописано је да се зарада исплаћује у роковима утврђеним општим актом и уговором о раду, најмање једанпут месечно, а најкасније до краја текућег месеца за претходни месец, као и да се зарада исплаћује само у новцу, ако законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 277. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89 и „Службени лист СРЈ“, бр. 31/93) прописано је да дужник који задоцни са испуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице и затезну камату по стопи утврђеној савезним законом.

Према одредби члана 279. став 2. истог закона, на износ неисплаћене камате може се захтевати затезна камата само од дана када је суду поднесен захтев за њену исплату.

Одредбама члана 324. ст. 1. и 2. Закона о облигационим односима је прописано да дужник долази у доцњу кад не испуни обавезу у року одређеном за испуњење, а ако рок за испуњење није одређен, дужник долази у доцњу кад га поверилац позове да испуни обавезу, усмено или писмено, вансудском опоменом или започињањем неког поступка чија је сврха да се постигне испуњење обавезе.

У конкретном случају, тужена је решењем ВП број .. број .. од 14.09.2017. године, донетим у поновљеном поступку признавања права на плату, одредила тужиљи нове коефицијенте плате, с тим да ће се плата и друга примања у складу са овим решењем исплаћивати тужиљи од 01. јануара 2010. године (тач. 5. диспозитива). Имајући у виду тако одређено правно дејство наведеног решења, по оцени Врховног касационог суда, тужена је почев од 01.01.2010. године па до 21.02.2019. године када је тужиљи извршила исплату разлике у заради по наведеном решењу, била у доцњи у односу на тужиљу за сваки неисплаћени појединачни месечни износ разлике у заради обрачунат у складу са решењем тужене од 14.09.2017. године. За период доцње, на основу одредби члана 277. у вези са чланом 324. Закона о облигационим односима, тужиљи припада затезна камата која је вештачењем утврђена у висини од 31.069,00 динара, како су правилно у донетим пресудама закључили и нижестепени судови.

Међутим, није правно утемељен закључак нижестепених судова да тужиљи на досуђени износ главног дуга на име обрачунате затезне камате припада затезна камата почев од 22.02.2019. године до исплате. Ово из разлога што се према императивној одредби члана 279. став 2. Закона о облигационим односима на износ неисплаћене камате може захтевати затезна камата само од дана када је суду поднесен захтев за њену исплату, а како је у конкретном случају тужба поднета Основном суду у Краљеву

дана 31.12.2019. године, није основан захтев тужиље у делу за исплату затезне камате на износ главног дуга за период од 22.02.2019. године до 31.12.2019. године.

Сагласно изложеном, на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**